

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației tipogr. arhd., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției »Telegrafului Român«, str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de treiori 30 fil
rândul cu litere garmond.

Procesul pentru mănăstiri.

— Sentința tablei regești din Budapesta. —

(Urmare).

Chiar dacă s-ar accepta afirmarea acționărilor, că înainte de împreunarea organică bisericească dela 1700, episcopii cari au exercitat jurisdicțione de drept asupra mănăstirilor din acțiune, aflătoare în Ungaria, au fost supuse patriarhiei din Ipek, — faptul acesta, pe lângă accentuatul sistem teritorial, iar nu naționalist, nu ar fi acomodat pentru a se stabili în mod ce exclude îndoeala, că episcopii acestea atâtătoare de patriarhul din Ipek ar fi exercitat stăpânire bisericească numai asupra naționalității sărbești, cu excluderea totală a credincioșilor români de pe teritorul lor. Tocmai de aceea nu e de importanță, că încă înainte de unirea bisericească, întămplată la 1700, pentru episcopul Isaia Diacovici din Timișoara s'a destinat mănăstirea Hodoșului, pentru episcopul din Vărșet mănăstirea Meșici, ca reședință.

După ce în urma acestora, din datele ce stau la dispoziție nu se poate stabili, că biserică greco-orientală, înainte de unirea dela 1700, pe teritorul țării unde se află mănăstirile din acțiune și mai ales pe vremea când au putut fi înființate mănăstirile, ar fi stat sub o administrație bisericească deosebită, cu totul separată, după naționalitatea sărbă și română, și astfel nu numai că nu e esclus, dar din datele înșirate în proces se poate conchide cu temeiul, că mănăstirile din acțiune, înainte de unirea dela 1700, n'au fost detrase credincioșilor de naționalitate română, de o lege cu ai celei sărbe, iar de aci, precum și din faptul neîndoios, stabilit mai sus, în legătură cu acestea, că după 1700, în curs de mai bine ca 160 de ani, mănăstirile au fost instituționi bisericești și ale Românilor greco-orientali, asupra căror instituționi, credincioșii de naționalitate română, chiar și în urma duratei lungi, seculare, a unității și comunității hierarhice, au căștigat astfel de drepturi, în eseriarea căror s'ar afla și astăzi, dacă în interval nu se întâmplă despărțirea hierarhică: urmează, că despărțirea hierarhică în sine nu poate desporea pe credincioșii de naționalitate română de drepturi exerciate timp indelungat, și că numai aceea ar putea se sistemeză acest drept, dacă s'ar putea constata, că mănăstirile le-a introdus în organizația bisericească naționalitatea sărbă, ca înființate exclusiv pe seama ei, deci ca instituționi bisericești, chemate se servească scopuri exclusiv naționale sărbești. Pentru că în casul acesta ar corespunde dreptății și echității, că deși de binefacerile acestor instituționi s'au făcut părăși până la despărțire și România, după despărțire mănăstirile au se servească mai departe earashi scopurile religioase ale naționalității, în mod exclusiv, în serviciul căreia au fost

puse dintru început, conform intenționii întemeetorilor. De altcum fundațiunile și în înțălesul art. de lege 23 dela 1790/91 au se fie administrate conform intenționii fundatorilor, ceeace se asigură prin art. de lege 27 dela 1790/91 și pe seama celor de lege greco-orientală.

Trebue esaminată deci chestia, dacă a fost dovedit în proces, că mănăstirile din acțiune au fost înființate de Sârbi, pentru scopurile naționalității sărbești, pentru că da, atunci și averea mănăstirilor, ca mijloace materiale necesare pentru ajungerea scopurilor bisericești, împărtășesc soartea mănăstirilor, ca instituționi bisericești, și au se remăna sub jurisdicționa de drept a mitropoliei, sub care stau acum mănăstirile în cele spirituale, ca instituționi bisericești.

Acționării vreau se dovedească, că mănăstirile au fost înființate de Sârbi, spre scopurile naționalității sărbești, în afară de datele referitoare la istoria singuraticelor mănăstiri, încă și cu caracterul etnografic al respectivului colț de țară de pe vremea înființării mănăstirilor, apoi cu importanța naționalistă a poporului sărbesc, cu caracterul sărbesc al monumentelor arhitectonice, de artă, și de alt soiu, remase scrise, cu naționalitatea sărbă a monahilor și a singuraticilor credincioși coloniști, cari au făcut donaționi pe seama mănăstirilor, care material de dovedire a creat deja în trecut rezultatul, după acționări, că a trecut în conștiența publică caracterul sărbesc al mănăstirilor atât de mult, încât autoritățile bisericești și civile, întocmai ca și credincioșii, au cunoscut și numit mănăstirile: instituționi bisericești sărbești.

In față acestora, acționatorii au amintit în general în acțiune numai atâta, că naționalitatea română a avut în Ungaria mănăstiri încă înainte de imigrarea Sârbilor, iar în cursul de mai târziu al procesului au afirmat, că mănăstirile încă înainte de împreunarea bisericească de după 1700 a credincioșilor de naționalitate sărbă și română au stat în serviciul comun al tuturor credincioșilor de aceeași lege. Acționării văd în aceasta o modificare a acțiunii, dar tabla regească consideră acest punct de vedere ulterior al acționatorilor ca o permisă înșirare de fapte, întru sprijinirea temeiurilor acțiunii. Acționatorii au dorit adeca se arate, față de acționări, că în părțile de sud ale țării ocuparea de teren din partea poporului român premerge celei sărbești, că deci în vremea în care au putut se fie înființate mănăstirile, nu numai că nu poate fi vorba de o poporație exclusiv sărbă în împrejurimea lor, ci pe vremea înființării lor pe acolo peste tot nu au locuit Sârbi.

Opurile scriitorilor istorici, la cari se provoacă părțile, anume, Fehér Ipoly, Hunfalvi Pál, Dr. Bodor Antal, Pesty Frigyes, Schwicker Henrik, Bárán Ágoston, Dr. Réthy László, Szallay László și Böhm Lenárd, dovedesc, că în partea de sud a Ungariei s'au aflat locuitori români pe vremea ocupării patriei, iar numărul lor s'a înmulțit în vremile de mai târziu atât de mult, încât Schwicker Henrik stabilăște în opul seu «Geschichte des Temeser Banats», pagina 71, provocându-se și la alte isvoare, că: «Die Bewohner des Temeser Komitats und wol auch des Komitats Krassó und der ganzen Gebirgsgegend waren zur Zeit Königs Ludwig I -- Wallachen».

Dar din mărturisirile acelorași istoriografi, prin imigrările mai mari din opt rânduri, făcute cu începere dela domnia regelui Sigismund, până la imigrarea de sub Arseniu Cernoevici, s'a împărtășit în Ungaria și poporațuna sărbă, ba chiar și înainte de prima imigrare mai mare au locuit Sârbi în părțile de sud ale țării. Si se vede și din legile țării, că în vremile cele mai vechi au locuit ambele naționalități în țară. Astfel art. de lege 25 din 1439 dispune despre naționalitatea administratorilor aplicată la moșiiile Raților (Sârbilor) și a altor magnați. Art. de lege IX dela 1454 dispune despre așezarea în tabăra a Valahilor, iar decretul V din 1485, articolul 3, dispensează pe Sârbi, și articolul de lege 45 dela 1495 pe Rați, Ruteni și Valahi, dela plătirea dajmelor. Afară de aceasta se mai face amintire despre ambele naționalități în art. de lege III dela 1537, în art. de lege XII dela 1559, în art. de lege III dela 1574, precum și în alte legi.

Din toate acestea se poate constata în mod neîndoios, că atât elementul român, cât și cel sărbesc, apare pe teritorul Ungariei la scurtă vreme după ocuparea patriei, dând locuitori stabili țării; dar aceea, că în vremea, care nu poate fi stabilită în mod precis, după cum se va desvolta mai la vale, a înființării mănăstirilor, în jurul acestora locuită numai element românesc, sau numai sărbesc, și anume, în o astfel de stare, ca să se poată presupune, că mănăstirile au fost înființate numai în favorul uneia din aceste două naționalități, din opurile istorice alăturate și din alte documente nu poate se fie stabilit.

Domnia turcească din secolul XVI până în secolul XVIII, deci mai lungă de 160 de ani, a avut influență esențială asupra caracterului etnografic din ținuturile de sud ale Ungariei, ștergând aproape cu totul caracterul etnografic de înainte de domnia turcească, prin continua mișcare a popoarelor, cari au locuit prin aceste ținuturi ale țării.

După opurile istorice și etnografice («Magyarország Népessége a Pragmatica Sanctio Korában» opeditat de oficiul statistic, pag. 29. «Száz év Délmagyarország ujabb történetéből», de Dr. Szentkláray Jenő, pag. 249. «Román Nemzetiségi Törökvesek» de Iancsó, pag. 757) pe

vremea isgonirii din 1720 a Turcilor, pe pământul acesta întreg, exploatat, ars și prefăcut în ruine, dela Murăș până la Dunăre, dela Tisza până la hotarele Ardealului, n'au fost decât cam 25.000 de locuitori de limbă română și sărbă.

Cumcă sub domnia turcească, și înainte de ea, mai ales pe vremea în care se presupune că au putut fi înființate mănăstirile, care a fost caracterul etnografic al părților de țară în cari se cuprind mănăstirile, astăzi nu se poate stabili. Si totuși acționări doresc se dovedească, cumcă împrejurimea mănăstirilor până la cele mai îndepărtate vremi a putut se fie numai sărbească. Astfel după cuprinsul opului citat de acționări «Csanád vármegeye története 1715-ig» de Borovsky Samuel, poporațuna din comunele învecinate cu mănăstirea Bezdinului: Fenlac, Munar, Sâmpetru Secusigiu și Nagyfalù, multă vreme a fost sărbească; dar fiindcă cuprinsul acela al opului să basează pe conscripția din an i 1557-1558 a perceptorului (defterdar) turcesc din Timișoara, care declară de sărbă poporațuna în urma sunetului sărbesc al numelor din conscripție, ceeace e pentru stabilirea naționalității esclusive sărbești cu atât mai puțin acomodat, cu căt între numele sărbești sunt și de cele nesărbești, și fiindcă mai departe, observarea de pe pagina 408-409 a opului, care se refere la comuna Munar, aflătoare, după cele mai sus desvoltate, în organizație bisericească cu mănăstirea Bezdinului, cumcă satul încă și după mutarea nemților coloniști acolo la 1783 a remas sat sărbesc, «rácz falù», stă în contracicere cu datele etnografice, alăturate de acționări la replica de sub LXXI numărul 13, și compuse la 1743 de Neoquistica Comissio, adepă cu acel cuprins al lor, referitor la districtul Timișoarii, că după introducerea de acolo, de sub numărul 28, comuna Munar a fost în 1743 de naționalitate română: cuprinsul opului la care se provoacă acționări nu poate fi acceptat de dovadă, care exclude îndoeala.

Pentru stabilirea caracterului naționalist al împrejurimii mănăstirii Sângheorgiu acționări se provoacă la efectul produs în general asupra ținutului acestuia de imigrarea sărbească, la cuprinsul datelor etnografice alăturate sub 13 la replica de sub LXXI, și apoi la aceea, că după anexele de sub 175/1 și 175/a, în comună și în vecinătate numirile de hotar sunt sărbești, ceeace, după acționări, dovedește că comuna e de origine veche sărbească. Dar din așezarea Sârbilor imigrati prin ținutul acesta nu se poate deduce esistența esclusivă a Sârbilor, după ce s'a arătat mai sus, că în comitatul Timiș a locuit române din cele mai vechi timpuri. Conspectul de sub 13 încă nu e dovedă, pentru că după datele din el, referitor la comuna (satul) Sângheorgiu, și nu la mănăstire, și introduce sub numărul 55 la destrictul Ciocovei, acolo a locuit naționalitate sărbă și valahă. Dar nu pot fi acceptate ca

dovadă nici numirile de hotar, pen-trucă începuturile folosirii acestor numiri nu pot fi stabilite, și astfel peste tot nu poate fi esclus, că înainte de nașterea numirilor, ori mai târziu, mai ales pe vremea când au putut se fie înființate mănăstirile, se nu fi locuit pe acolo și Români.

Pentru stabilirea caracterului na-tionalist al împrejurimii mănăstirii Mesici acționații se provoacă earși la numirile de hotar, și de alte locuri, cari după adnexele de sub 216, alăturare la replica de sub LXXI, sunt numiri sărbești, și apoi la datele et-nografice. Puterea doveditoare a nu-mirilor de hotar a fost judecată, iar în cele de sub 13 se găsesc date re-feritoare la mănăstirea Mesici (Meszics Klöster) nu la comuna Mesici, trecută sub numărul 35, ca apartină-toare districtului Vârșet.

Cu privire la mănăstirea Zlatița acționații doresc se dovedească, în afară de așezarea în general a ele-mentului sărbesc, încă și cu docu-mentele alăturate sub 143/a și 144 la replica de sub LXXI. Dar din acestea peste tot nu poate fi dovedit caracterul esclusiv sărbesc al ținu-tului acestuia, pe vremea când au pu-tut fi înființate mănăstirile.

In fine cu privire la împrejurimea mănăstirilor Baziaș și Voilovița acționații se provoacă înafară de datele etnografice la datele din conspectul de sub 13, dar din acestea nu poate fi stabilit caracterul etnografic esclusiv sărbesc, nici dela anul 1743, nici de mai niente. Nu se poate pune greutate esențială nici pe hărțile așa numite ale lui Laziș, alăturate de acționați sub IX și X la replica de sub LXXI, pen-trucă cu hărțile acestea însăși acționații au dorit se dovedească numai aceea, că în secolul al XVI-lea au locuit și Sârbi în Ungaria de sud, și fiindcă teritorul numit pe hărți «Rascia» nu cuprinde în sine teritorul mănăstirilor din ac-tiune, deci cuprinsul hărților nu do-vedește esclusiva existență a na-ționalității sărbești pe vremea când au putut se fie înființate mănăstirile.

Cu privire la istoricul singurati-elor mănăstiri, părțile din proces se razimă în espunerile lor numai pe tradiții. Aceasta parte de țară, care cuprinde și teritorul mănăstirilor și astfel și mănăstirile însăși, a suferit mult de pustiuri turcești, perderea documentelor referitoare la înființarea lor, întrucât au existat peste tot de acelea, e deci motivată.

Acționații pun înființarea mănă-stirilor în general în secolul al XVI-lea, dar în proces se afiă date înteme-

iate pe tradiții și admise și de ei, că au fost înființate și mai înainte. Pe locul mănăstirii Bezdin, după tradiție, a existat în primele veacuri ale ocu-pării patriei mănăstire romano-catolică; e posibil deci, că mănăstirea de acum e o continuare a celei de atunci. Mănăstirea Mesici după tradiție s'a înființat sub regale Andreiu II, la 1225, Voilovița la 1383. Datele acestea, precum și cuprinsul mărturi-sirii alăturate sub D/2 de acționator, că la 1784 nici mai mari mănăstirii nu cunoșteau scopul și timpul înființării, și nici numele întemeitorilor, permit concluzia, că mănăstirile au primit ființă în primele secole după ocuparea patriei, în legătură cu trece-re țării la credința creștină, când a-decă după opurile istorice, cari stau la dispoziție în proces, (Fehér Ipoly, Pesty Frigyes, Hunfalvi Pál etc.) au existat în Ungaria numeroase mănă-stiri de caracter, parte romano-catolic, parte greco-oriental. Nu pot fi deci primite datele acționatorilor, bazate pe singuraticile documente vechi amintite și pe cuprinsul monumentelor în pri-vința zidirii mănăstirilor, pentru a fi stabilit faptul, că de ex. Bezdinul a fost înființat la 1539, Sâangeorgiu la 1487, ci datele acestea arată numai aceea, că unele părți ale mănăstirii, ca edi-ficii, când au fost ridicate, când au fost reedificate.

De altcum afirma rea acționa-tilor, că Sâangeorgiu a fost înființat la 1487 prin Ioan Brancovici, despot sărbesc, stă în contracicere cu șemati-smul lui Raecici, amintit mai sus, după cuprinsul căruia mănăstirea s'a înființat la 1503, deci atunci când după expunerile conglăsuioare ale părților Ioan Brancovici nu mai trăia. (A murit la 10 Decembrie 1502).

E ascunsă în întuneric persoana întemeietorului, și tot așa și vremea întemeierii. Dar chiar dacă ar putea fi acceptată de adeverită afirmarea acționatorilor, că mănăstirile le-au înființat despoți singuratici de na-ționalitate sărbă, cu folosirea averilor pri-mite dela regii maghiari, încă nici din aceasta nu se poate deduce, că înființarea nu s'a făcut pentru scopuri-ile întregii biserici, ci pentru ale na-ționalității sărbești. Mănăstirile adecă fiind organisme ale vieții bisericești, încă și astăzi sunt chemate să ser-vească scopurile respectivei biserici, iar nu ideea naționalistă, iar misiunea aceasta a lor a putut fi cristalizată și mai bine în epoca aceea, în care nu a existat idee naționalistă.

Nu se poate presupune deci, că regii maghiari ar fi voit cu privire la înființarea averii date pe seama imigrațiilor colonizați, ca partea din

averea aceasta întrebuițată pentru scopurile vieții creștine să facă ser-vicii unei grupări din confesiunea uni-tară, separată după naționalitate, când și privilegiile bisericești ale cetățenilor de religia aceasta, după cum a fost desvoltat mai sus, nu s'au dat nici-o-dată naționalității, ci totdeauna confesiunii, și nu se poate presupune nici aceea, că întemeietorii înzestrați fără îndoială cu sentimente religioase, ar fi voit să excludă dela activitatea binefăcătoare a mănăstirilor poporul de o lege cu ei, dar de altă limbă, sau de altă naționalitate. Nu se poate presupune cu atât mai vârtoș, cu cât și datele din proces arată contrarul.

Acționatorii au spus în răspunsul de sub XXX, pag. 42, că pe seama mai multor mănăstiri de pe teritor sârbesc au făcut danii însemnate *voe-vozi de naționalitate română*. Acționa-tii în replica de sub LXXI, pag. 200, nu numai că conced aceasta în general, dar au spus, că aceste evenuale servicii *au fost numai revanjări pentru dona-țiile făcute de domnitorii sărbi mănă-stirilor române din Valahia*.

Astfel după acționati în Valahia s'au ridicat din donațiile bogate ale principelui sărbesc Lazar primele mă-năstiri românești în secolul XIV (Vo-dița, Tismana, Câmpulung, Cotmena, Cozia), dintre cari Vodîța și Tismana au primit mai târziu dela principale Stefan Lazarevici numeroase sate săr-bești în dar, iar dania aceasta a în-cuviințat-o și regele maghiar Sigismund.

Tot în replica aceasta, la pag. 83, spun acționatorii, că la anul 1374, sau 1375, un membru al deputațiunii trimis de principale sărbesc Lazar la Constantinopol, călugărul sărbesc Nicodim Gresici, a ridicat mai târziu mai multe mănăstiri în Valahia, unde s'a bucurat de vază mare. *Acest amă-nunt esențial al procesului e singur de-stul pentru decretarea, că ceice au înființat mănăstiri, ori au făcut danii în favorul lor, considerându-le naționalitatea, nu se poate deduce, că funda-țiunea ori dania respectivă s'a făcut exclusiv pentru scopurile naționalității de care s'a finit fundatorul ori donatorul*. Pentru nu există bază accep-tabilă a presupune, că respectivul întemeietor, sau donator, cu avere dona-tă ar fi voit să servească scopurile vreunei naționalități, care se deose-bește de a sa. Dar nu sunt date nici pentru aceea, că în țări strene, între popor de altă naționalitate, ar fi voit să promoveze interesele naționalității proprii, prin înființare. Iar lipsind aceste date, e afară de orice îndoială, că *donațiile s'au făcut în favorul instituțiunilor întregiei biserici de rit vechiu* (greco orientale).

Iar dacă despre fundațiunile și daniile acum amintite se poate stabili acest lucru, atunci nu se poate con-clude nici cu privire la mănăstirile din proces altceva, pen-trucă epoca în care au fost înființate acestea, după cele de sus, poate să concludă cu tim-pul înființării mănăstirilor amintite de acționati, iar obiceiurile epocii aceleia, concepțiile și sentimentele religioase, cu bună seamă vor fi fost aceleași în privința înființării de mănăstiri.

Dar nu se poate scoate con-clusiune favorabilă pentru acționati nici din naționalitatea credincioșilor cari au făcut donații pe seama mănă-stirilor în vremile de mai târziu, pen-trucă donațiunile dovedite de acționati în replica de sub LXXI s'au întâmplat toate pe vremea când mănă-stirile, sub jurisdicția de drept uni-tară și comună a bisericii sărbe și române, au servit scopurile bisericești ale ambelor naționalități. Si de altcum cu privire la mănăstirea Mesici e dovedit cu fasiunea martorilor amintiți mai sus, că scaunele din biserică *le-au făcut credincioșii români cu chel-teala lor*, că ei au donat mândstirii *prapori bisericești și cruci*, că cu oca-siunea serviciilor divine lungă vreme și neîntrerupt *au făcut danii în bani pe seama mândstirii*, și că edificiul că-lugăresc, îngăditura mă-năstirii și re-edificarea grajdului ars, *s'a făcut din materialul și munca credincioșilor ro-mâni*. Naționalitatea exclusivă sărbească a donatorilor deci nu poate fi arătată.

(Va urma).

CONCURS.

Devenind vacante 2 stipendii de stat a 1000 Coroane cu menișinea, ca absolvenții de cursul teologic al seminarului nostru arhidiecean să și completeze studiile la universitate, pen-tru ocuparea lor se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima pu-blicare în ziarul «Telegraful Român».

La stipendiile acestea pot con-cura tineri greco orientali români din arhidieceza, cari au terminat cursul teologic în seminarul arhidiecean.

Cereriile de concurs sunt a se înainta la Consistorul arhidiecean în-soțite de următoarele documente:

1. Carte de botez.
2. Testimoniu de maturitate.
3. Absolutor teologic.
4. Declarație că va asculta stu-diiile, cari se vor indica de Consis-torul arhidiecean, și după terminarea cursului universitar va intra în serviciul bisericii în postul, care i se va designa.

Înuni sunt esperți în ce privește valoarea educativă a cărților destinate publicului. Această alegere s-ar putea face fară a se vorbi de cenzură, ci cel mult de un mijloc de a preîmpinge boalele sufletești. Ceea ce în medicină e permis, în cultură și educație să nu fie permis?

Alegerea cărților vrednice de tipărit în tipografiile instituțiilor culturale și în tipografiile care admit controlul cultural e-ducativ, — fiind ele întreprinderi private, — precum și alegerea cărților pentru librării, colportaj și bibliotecii publice, trebuie să aibă putere obligătoare, dacă să așteaptă dela ele rezultat bun. Dar cu organizarea librăriilor existente a instituțiilor culturale pe baze culturale educative încă nu s'a făcut tot ce să poate face. Trebuie să a-jungă în stăpânire, sau cel puțin sub con-trolul cultural educativ al comisiei amintite și librăriile private și să se înființeze alte librării nouă, ca întreprindere privată sau cooperativă, sau ca filială a librăriilor esistente, sau ca librărie a «Asociației», stând în legătură directă cu librăriile esistente principale reorganizate.

Astfel s'ar forma alianța tuturor libră-riilor române cei puțin în cele culturale educative, stând sub controlul necondi-ționat al «Asociației», a cărei decizie în privința alegeriei cărților pentru librării ar fi valabilă și ar trebui pusă în aplicare imediat. Astfel librăriile în adevăr ar fi un puternic factor cultural educativ a Intregii națiuni, slujind adevărului, binelui și fru-mosului.

FOIȘOARA.

Librăriile și bibliotecile ca factor educativ.

De preotul Ioan Dandea.
(Urmare).

In toate librăriile românești (și în cea arhidiecezană) să află cărți rele, primejdioase educației, pe lângă altele nefolosi-toare. Amintesc căteva, precum sunt: Cum iubește o fată, Prin viața dragostei etc. de Vasile Pop; Homo sum de Ebers, în care să afacă monahizmul din principiu; Borgia, roman de Zevaco; Educația se-xelor, de Sterian; In noaptea nunții, tot de respectivul; Babeta, roman de Alex; Trepteinicul cel mare; Tiganul la mănă-stire; Cerșitoarea dela podul artelor etc.

E drept că să află și alte cărți bune, dar otrava luată în cantitate cât de mică oare nu tulbură și ruinează viața fizio-gică a corpului omenește? Câte un soiu de otravă deși în cantitate foarte mică, abia observabilă, își poate lua viața. Oare în lumea spirituală a ideilor și simțirilor să nu fie tot astfel? Ideile rele în fond neînsemnate, ajutate de timp și împreju-rări favorabile, produc în suflete pustiuri în-grozitoare. Tot astfel și ideile bune pro-duc rezultate uimitoare. D. e. Când Na-poleon cel mare lănea ocupat Berlinul, marele filozof Fichte își lănea renumitele sale cuvântări insuflătoare. I s'a adus la

cunoștișă lui Napoleon faptul acesta, ear el a zis, că ideologul Fichte poate tot vorbi poporului german, ideile lui Fichte sunt prea slabă în fața armelor lui. Dar timpul a dovedit, că ideile bune ale lui Fichte au fost mai tari decât armele lui Napoleon. În revoluția franceză vedem clar influența desastruoasă a ideilor primejdioase profesate de Rousseau, ear în cazul acesta vedem influența bunelor idei profesate de Fichte. *Ideile sunt mai puternice, decât orice putere din lume, căci ele schimbă fața lumii.*

Librăriile ar trebui să steie în o mai strânsă legătură cu instituțiile cultu-rele educative, ce le-a dat ființă, nu numai în chestiile administrative bănești, ci mai ales în cele culturale educative. Ele ar trebui să fie astfel organizate, încât să fie ca un sanctuar cultural. Să fie ca un bun prieten, care te sfătuiește ce cărți să-ți cumperi.

In librării, atât din literatura noastră, cât și din cea străină, să se afle numai ce e mai bun și mai folositor culturaiei și educației generale. Cine cumpără o carte, să fie sigur că cartea aceea în toate pri-vințele e bună. Acum e foarte greu de ales cărți bune de cedid; nu vorbesc de cei ce au stat ani mai îndelungăți pe băncile scoalelor și și-au câștagit o oare-care dexteritate în această privință, ci vorbesc de aceia, cari acum voiesc să îndrep-teze ceea ce s'a neglijat în scoala; vorbesc de pătura de mijloc și de jos a po-porului, care nu-i expertă în alegerea căr-

ților și nu are nici o regulă după care să poată face alegerea aceasta și nici nu ar primi învățătură în aceasta privință dela cei mai experți. Si mai ales nici cei experți nu pot face de multe ori o bună alegere, dacă locuiesc în provincie și nu pot con-trolla mai deaproape cărțile ce cumpără. Căci cele multe au nume frumos sună-toare, dar în lăuntru sunt pline de de-ser-tăciuni și cetirea lor e otravă. Si omul e mai ispitit să aleagă cărțile ce orbesc ochii cu focurile de artificii științifice și artistice; cărțile bune sunt mai modeste.

De multeori noi cei din provincie, chiar și experți în alegerea cărților, suntem silici a ne îndrepta cu privire la valoarea cărților numai după numele cunoscut al autorului. La cărțile autorilor români e mai ușor de ales, dar e mai greu când ai vrea să alegi cărțile traduse. După autori le ai alege, dar după traducători ar trebui să le arunci; de cele mai de multe ori traducere nu sunt altceva, decât o schi-monosire a operelor traduse. Si ca să ne înșele pe noi, pe provinciali, nici nu se pun numele traducătorilor răi prin cata-loage, ca să nu le putem prețui valoarea traducerii. Așa, că toată alegerea cărților să face cam pe orbecăte.

Alegerea cărților și productelor de presă pentru librăriile culturale educative ar putea-o face foarte bine secțiunea școlară a «Asociației», în care să aflu și membrii toți profesorii scoalelor noastre și cari au chemarea să facă educația tinerimii și a publicului. Membrii acestei sec-

5. Testimoniu dela medic despre starea sanitara.

6. Alte eventuale documente recomandatoare.

Cerile intrate după espirarea terminului de concurs nu se vor lua în considerare.

Sibiu, 1 Iulie 1916.

Consistorul arhidiecezan.

Răsboiul.

In Bucovina, la râul Moldova, detașamente rusești, cari s-au apropiat de pozițiile trupelor noastre, au fost luate la goană. Pe la Zbiei ai noștri au făcut 300 de prizonieri. Avangarda rusescă a intrat în orașul Delătin, dar a fost respinsă până la marginea orașului. Armata lui Hindenburg a respins atacuri rusești, iar a principelui Leopold de Bavaria a recucerit dela Ruși pozițiile originale, perduite în 3 Iulie, făcând 1500 de prizonieri, cu 11 ofițeri. La frontul italian atacurile au mai slăbit. Cele încercate, au fost respinse. La frontul dela apus au avut succese Englezii. Au intrat în pozițiile germane, deși cu mari perderi, și au cucerit teren. In Balcani au fost ciocniri la Gevgeli.

Știrile primite astăzi ne mai comunică următoarele: Rușii au atacat de nou pozițiile trupelor noastre la înălțimea Capul și pe la Luczina, dar au fost respinși, în lupte date pept la pept. La Luck se desvoltă de nou lupte mari. Pe celelalte locuri atacurile rusești au fost respinse.

La frontul italian a fost foc viu de artilerie, cu atacuri dușmane, toate prăbușite. La frontul dela apus au atacat de repetite ori, cu multă înverșunare, Englezii și Francezii, dar toate atacurile lor au fost respinse de Nemți. Intr'un singur loc, pela satul Thiaumont, Francezii au intrat în câteva sănături germane. S'a început însă contraofensiva, pentru a fi scoșă din ele.

Nr. 7457 Bis.

Aviz.

Stipendiații din fondurile arhidicezane sunt prin aceasta provocati să-si legitimeze sporiul în studiu pentru anul școlar trecut 1915/1916, prin timitera în original a testului scolar, până inclusiv în 15 Iulie a. c. stilul vechi, căci la caz contrar stipendiul se va declara vacant.

Sibiu, 1/14 Iulie 1916.

Consistorul arhidicezan

Orfelinatul „Uniunii Femeilor Române“.

Reuniunea femeilor române din Turda și jur a adresa preoților și intelectualilor români următoarea rugare:

Uniunea femeilor române din Ungaria și-a luate sfantul angajament de a crea marele Orfelinat al Uniunii, având a sădăposti sub scutul său părintesc orfelinele (fetele orfane) române fără deosebire de confesiune. Acest orfelinat este plănit a se deschide deja în toamna anului curent.

Pentru realizarea acestui sublim scop este neapărată lipsă de sprijinul tuturor oamenilor de inimă.

Recerse reunionea noastră din partea comitetului Uniunii, pentru a-și da conluarea la acest măret angajament, — ne luăm vose a Vă rugă, ca în comuna D-voastră să adunați cat de mulți membri contribuți.

Din proiectul susținerii orfelinatului este următoarele:

Pentru ca posibil să fie tuturor a fi membrii și susținătorii acestei acțiuni filantropice, s'a fixat o taxă lună de 20 fileri, adică o contribuție anuală de 2 coroane 40 fileri.

Toți aceia, cari vor contribui cu această sumă anuală, vor fi numiți membri ajutători ai Uniunii.

Contribuirile acestea se vor numi: Darea orfanilor.

Sumele intrate și toți contribuvenii se vor publica atât în coloanele ziarului, „Gazeta Transilvaniei“, cât și prin rapoarte treilunare, ce le va eda Uniunea.

Vă rugăm cu toată insistență, să luati asupra D-voastră colectarea acestor contribuiri, întrunind țărancele române în o adunare și explicându-le scopul măret al orfelinatului și arătându-le, că numărul orfinelor luate sub scutul Uniunii va fi în raport cu contribuirile intrate.

Sperăm, că în cercul competent al D-voastră va succede cu ușurință a câștiga minimum 50 de membri, cu cotizația anuală de 2.40 cor.

Listele și contribuirile Vă rugăm să le trimiteți la adresa președintelui doi Lucreția Murășanu, Turda, — cel mult până la 20 August a. c., arătând cate fetițe orfane și de tot sărare sunt în comună, cari ar reflecta a fi primeite în orfelinat.

Turda, 8 Iulie 1916.

Lucreția Murășanu Margareta Meșter
președinte secretară supl.

NOUTĂȚI.

Deputați congresuali. În cercul electoral al Oraviței (dieceza Caransebeș) a fost ales deputat din cler pentru congresul național-bisericesc P. C. Sa, Protosinicolul Dr. Iosif Olariu, director seminarial în Caransebeș, iar în arhidiceză, deputați congresuali ad hoc, pentru congresul electoral, protopresbiterul Constantin Dimian în cercul Brașovului și protopresbiterul Petru Popoviciu în cercul Abrud-Câmpeni.

Nu-i vorbă, avem și acum un fel de coportaj al cărților, dar e desorganizat, din punct de vedere cultural educativ și fără valoare; și în cea mai mare parte în mâinile speculanților, de multeori streini de neam, doritori numai de căștiguri grase. Dar de ce să fie lăsată vânzarea cărților în mâinile speculanților, cari nu au interes culturale educative, ci numai interes bănești? De ce să nu împedescă prin o bună organizare a colportajului lățirea de cărți rele, nefolosoare, pe care altfel le combatem zadarnic prin circulare consistoriale? De ce să nu stârpim răul din rădăcină, dând noi publicului hrana sufletească aleasă și nutritoare?

Colportajul, cred că s-ar putea bine organiza astfel: Librăriile existente unite să înființeze ele librării filiale prin centrele provinciale, instituind ca conducători bărbați pricepuți și dornici de a ajuta, după putere lor, străduințele de a se face pentru public o bună educație națională creștină. Conducerea ar fi primită sau prin angajament, sau prin aranjare. În cazul prim ar fi de dorit, ca baza comercială să fie, ca afară de salarele fixe toți angajații librăriilor filiale să aibă o parte la venitul curat, pentru a interesa tuturor să fie prosperarea librăriilor.

(Va urma).

Din parlament. În ședințele ținute săptămâna trecută dieta ungără a votat mai multe legi de dare, a votat legea despre prelungirea mandatului funcționarilor administrativi, apoi a luat vacanță pe trei săptămâni, până la 9 August, când se vor pune în discuție celelalte legi de dare, încă nevoteate.

Prețurile bucatelor. În foia oficială din Budapesta a apărut eri, Duminecă, ordinația referitoare la stabilirea prețurilor pentru cereale. În părțile Ardealului majoră metrică de grâu costă dela 16 Iulie până la 15 Decembrie 42 coroane, iar de aci încolo 38 coroane. Săcăra 34, resp. 31 orzul 32, resp. 29 cor. Orzul pentru bere costă 42, resp. 38 coroane. Pentru cei ce nu se conformează, pedeapsa e stabilită în 6 luni temniță și 2000 coroane amendă.

† **Ștefan Luchian**, unul dintre cei mai buni pictori ai României, a murit în București în etate de 48 de ani. Regretatului măestru i se datoresc mai multe celebre adevăruri și alte fumoase tablouri.

○ **scurtă vorbire de apărare.** Cetim într-unul din ziarele clujene: Un hoț român era acuzat de o vină grea în fața tribunalului militar de aici. La pertratarea tinută Luni, procurorul după o lungă evanșare a cerut, ca vinovatul să fie pedepsit cu moarte. După câteva minute avea să vorbească apărătorul, dl. advocat Dr. Aurel Isacu. În târcere sârbătoreasă din sală deodată răsună un sgomot particular: acuzatul, în banca sa, adormise sfărăind. Apărătorul, Dr. Isacu, cu un gest către românul care horcăea năiente neturburat, a rostit numai atâtă: „Onorat tribunal! Voi am să ţin o vorbire mai lungă, dar mă văd îndemnat să fiu că să poate de scurt. Rog să binevoiți a privi la acuzatul care a adormit. Vă întreb: S'ar putea oare, ca omul acesta să fie vinovat, când el doarme să de linistit dești știe, că aici este vorba despre moartea și viața lui?“ Tribunalul, după aceasta, s'a retras și a adus sentință de achitare.

Pentru pace. Gazeta Politiken din Copenhaga scrie, că după ce părțile beligerante nu pot obține biruința definitivă una asupra alteia, ar trebui să pornească pe calea înțelegerii și să pregătească viitoarea pace.

Jocuri olimpice. La Stockholm s'a deschis Sâmbătă, cu deosebită festivitate, jocurile olimpice suedeze. Cu acest prilej în stadion era de față și regele cu familia regală. Generalul Balk, președintul comitetului de organizare, a accentuat în discursul său de deschidere armonia țărilor scandivane. La jocurile olimpice din Suedia participă și gimnasticii din Norvegia și din Danemarca.

Indrepătare. În numărul trecut s'a cules și tipărit, la colecta din Abrud sat pentru fondul orfelinatului, următoarea danie: „Tot Maria Sturdza, comere, tutru pomenirea soțului ei răp. Simeon Sturdza 100 cor“, care zicere însă are se sună astfel: „Tot Maria Sturdza comere, intru pomenirea ei 100 cor, iar intru pomenirea soțului ei reposat Simeon Sturdza 100 cor.“ Facem cuvenita indrepătare.

Expediția de earnă. Ziarele rusești și următoarele: În ultima ședință secretă a parlamentului francez s'a făcut vorbă și despre noua expediție de earnă. Membrii camerei și-au exprimat îngrijorările serioase mai ales din motivul, că Franței li lipsește rezerva de oameni necesară pentru o altă expediție de earnă. Jertfele însărcinătoare în soldați, aduse de Franță până astăzi, pretind că aliații săi să și încoarde toate puterile și să se obțină astfel în anul curent un armistițiu, prin care s'ar mărtui de nimicire bărbații francezi scăpați până acum.

Ruptura partidului independent. Grupul contelui Károlyi, ieșit din partidul independent, numără până acum 25 deputați. Astăzi, în 17 Iulie e vorba că se va constitui noul partid al lui Károlyi.

† **Dumitru Stanca**, absolvent al cursului II de teologie la seminarul „Andrei din Sibiu, originar din Arpașu-Inferior, a trecut la viața de veci, — după cum ne comunică un prieten și coleg al reposatului — în 8 Iulie n. c. acasă, în comuna sa natală. Odihnească în pace!

Din China. Noul președinte al republiei chineze, Liuanhung, va face parlamentului propunerea, să înălțe demnitatea de mandarin și să schimbe toate castelele imperiale în muzeu de stat. Pe seama președintelui republicei din China se va clădi în Peking o locuință oficială.

Nu este vas de răsboi. Autoritățile americane au hotărât, în sfârșit, să submarinul *Deutschland*, că acest vas îl consideră ca vapor comercial, de oarecare nu este înarmat și se ocupă numai cu transportul de mărfuri. Submarinul numit, în construcție să actuală, nu poate fi întrebuințat pentru ofensivă. — În schimbul marfii duse de *Deutschland*, americanii oferă ori ce fel de prețuri.

Hărțile de gazele vechi, și orice altă hărtie veche subțire, se adună din case pe seama reuniunii „Crucea Roșie“, astăzi și mană (Luni și Marti) în orașul de sus, iar Miercuri și Joi în orașul de jos al Sibiului. Ceice au, sunt rugăți să prede harta celor încredințați cu adunarea ei, care vor percurge străzile între orele 7-12 dimineață, și 27 după amiază. Apropierea carului se va anunța prin semnal.

Dispensare. Din Belgradul sărbesc se anunță, că guvernatorul militar de până acum al Serbiei, contele Salis-Seewis, este dispus să postul avut, și că a plecat în concediu.

Tunurile se aud până în Paris. În noaptele săptămânii trecute, glasul tunurilor, atât franceze, cât și germane, a străbătut până în capitala Franței. Mulți pariziensi au stat, peste noapte, în suburbii orașului.

Amânare. Guvernul suedez a decis, să amâne pentru 1 Iunie 1917 distribuirea premiilor Nobel de medicină, chimie, fizică și literatură.

Catedrală bombardată. Aviatori francezi au aruncat zilele acestea mai multe bombe grele asupra orașului St. Quentin. Cu ocazia aceasta s-au produs străciuni însemnate în catedrala vestită de acolo. Ferestrele, de mare valoare artistică, sunt sparte; tavanul bisericii aproape tot e prăbușit. Toată alcătuirea amenință să se surpe.

Decan al facultății. Fostul ministru președinte italian, Salandra, este ales decan al facultății juridice dela universitatea din Roma.

Banii din America. Contele Mihail Károlyi, care a ieșit de curând din partidul independent, adunase cum se stie oarecare sume de bani, dela ușoară din America, în scopuri de partid. Despre banii acestia contele a dat acum unui ziarist din capitală următoarele deslușiri: „Banii, ce i-am strâns în America, sunt exclusiv la dispoziția mea. Depuși în loc bun, nimeni nu poate să-i atingă. Este de sine înțeles, că am să-i întrebă pe ce scop, pentru care i-am adunat: adeca în scopurile dreptului electoral universal și ale căldurii Ungariei democratice. Eata menirea sumelor aduse din America. Nimeni nu știe, — și eu n'am să-i spui, — că bani am adunat și că bani mi se mai trimit“.

„ALBINA“ inst. de cred. și economii.

Aviz.

Prin aceasta aducem la cunoștință, că extrădam obligațiunile subscrise la noi din împrumutul de răsboiu emis IV, precum și bonurile de tezaur, la prezentarea adevărăților de cassă. Asemenea rugăciune pe proprietării de adevărățe din emisiunile I, II și III să le prezinte că mai curând pentru liberarea obligațiunilor.

Direcțiunea.

Cărți și reviste.

Anuarul XXXII al Institutului pedagogic teologic al arhidiecezei ort. române transilvane în Sibiu pe anul școlar 1915-16. Publicat de Dr. Eusebiu R. Roșca, director. Cuprinsul: Fantasia, manifestarea și însemnatatea sa pedagogică, studiu de E. Todoran. Stiri școlare și cronică institutului. — Corpul profesoral se compune din: 1 director, 11 profesori, 1 duhovnic și econom, 1 medic seminarial, 1 invățător la școală de aplicatie și 1 prefect seminarial. Elevi înmatriculați în anul școlar 1915/16 au fost 213, diotre cinci 97 în secțiunea teologică, 116 în cea pedagogică. Școala de aplicatie a avut 56 de elevi și eleve. Societatea de lectură „Andrei Saguna“ a teologilor a fost condusă de prof. Dr. A. Crăciunescu, a pedagogilor de prof. Dr. P. Roșca. Anuarul mai conține: Înștiință pentru anul școlar ce urmează; Înregări la normativul pentru organizarea învățământului practic în secția pedagogică; Discursuri ocazionale și a.

Fondul orfelinatului.

(Urmare).

Col. văd. Elena Vaida din Ususău (Bihor): Elena Vaida preot. văd. 12— Teodor Vicaș 10— Danilă Vicaș 5— Maria Vicaș 5— și alții: 181·30.

Col. Gh. G. Bogoeviciu, protosincel în Budapesta: Dr. Augustin Dumitrescu med. suprem la poliție 200— George Sida prop. 50— Valeriu Ionescu preot mil. 20— Ioan Secui (Székely) neg. 20— La olaltă 290—

Prof. G. Dima, Brașov, în memoria finei Eleonora Voileanu 20—

Adrian P. Deseanu, protopresb. în Vascau, răsc. de cun. la moartea sorei sale Aurelia măr. Ștefanu 25—

Elevii școalei din Tălmăcel: Aurel Barbu inv. dir. 25— Elena Barbu inv. 25— Nicolae Secărea inv. 25— și alții: 103·10.

«Olteana» inst. de cred. Viștea inf. (ofertit 1000—) 400—

Col. din Petroșeni (Hațeg): Bis. gr. or. din Petroșeni 50— Bis. gr. or. din Dealu Babii 10— Avram Stanca par. 20— Ioan Duma cap. 20— V. Lanza primprestor 200— P. Nemeș 50— Reun. Fem. române 20— Dr. Nicolae Olariu 30— I. Homan 10— P. Popa Voileanu 10— L. Bancu 10— M. Bâja Toma 10— P. Lăbanu 10— și alții: 560—

Col. l. Evi Aviron, serg. major, Reg. 62 Murăș-Oșorhei: Aviron Evi 10— Ioan Șeulian 5— și alții: 27·60.

Elevii școalei din Poplaca 7—

Elevii școalei din Veța 4—

Col. din Șercăia 172·40.

Col. din Poiana (G.) Marian Gavrila 5— și alții: 21·80.

Col. din Sărata (Avrig): Gavril Paștea par. 5— și alții: 57·60.

Elevii școalei din Vingard, Nicolae Ciugudean pres. comit par. 10— și alții: 15·60.

Col. din Jina (Miercurea): Dumitru Pamfiloiu 100— Nicolae Oprean notar 100— Nicolae Vlad Stezar par. 50— Constantin Sava inv. 20— Ioan Prode comerc. 90— Simeon Nicoară com. 50— Ilie Beșchin primar 50— Ioan Păcală inv. 20— Constantin Țintea inv. 30— Const. Streulea 20— Ioan Bogdan (Negoiu) 20— Nicolae Barb 20— George Barb 20— Ioan Bebeșelea Sterp 20— Dumitru Ciorogariu 20— Nicolae Streulea 10— Vasile Morariu 10— Dumitru Pamfiloiu 10— Ioan Sterp 10— Ioan Raduțiu (Cioban) 10— Nicolae Joldu 10— Pamfilie Sterp 10— Const. Dordea 10— Ioan V. Streulea 10— Nicolae Paca 10— Nicolae I. Răduțiu 10— Constantin Streulea 10— Ioan Sterp 10— Nicolae Bogdan 10— Pamfilie Bordean 6— Constantin Bebeșelea 6— Luca Sava 5— Paraschiva Paca 5— George Bârsan 5— și alții: 1039·70.

Elevii școalei din Giămboaca 1·76.

Col. din Suciu de jos (C. de p.): Alexandru Buda par. 10— Aurelia Buda 10— Nechita Dorofteiu 10— Nichita Șeulian 5— și alții: 85—

Elevii școalei din Poiana Mărului 10— Col. bat. II. dela reg. 20 de glotași: Dr. Ioan Pannea locot. 11·40 Alexandru Banciu subloc. 8·50 Isaia Popa sobloc. 5— Traian Lascu cadet 5— Adam Muntean Zugsf. 5— și alții: 100—

Col. din Rișca (Zarand): Nicolae Fiore par. 5— și alții: 63·60.

Elevii școalei din Drămbariu (Al. Iulia) 12—

Elevii școalei din Borgo-Joseni 20— Elevii școalei din Bacăfalău 20·30—

Elevii școalei din Binținț 5—

Elevii școalei din Sibiu, sub. inf. 5— Alexandru Pop, căp. reg. inf. 31: 50— Col. din Bucium Sat (Abrud): George Toma 20— Alexandru Danciu par. 10— și alții: 49·40.

Col. din Cheia (Bran): Moise G. Gonția econ. 15— Emilian Moise Gonția 10— Maria Isaia Enescu, preoteasă 10— Isaia G. Enescu par. 10— și alții: 139·20.

Col. din Silvașul superior (Hațeg): Octavian Piso par. 10— și alții: 24—

Col. din f. Lingina (Hațeg): 21·80. Discul II dela Rusalii purtat în bis. din Tinca (Bihor) 3·18.

Elevii școalei din Șura-mare (Sibiu) 4·10.

Col. din Sibiu Suburbul Iozefin: Bis. gr. or. 50— Reun. fem. rom. ort. 30— David Simion locot. 30— Ioan B. Boiu par. 20— George Poponea 10— Vasile Vlaicu 10— Timoteiu Popovici 6— Iosif Marcu sen. 6— Traian Marian 6— Sora Săvoiu 20— Al. Licoiu 5— Maria Caiuțiu 5— Ana Păcurariu 5— Stanca Gligor 5— Dobra Tetrache 5— Nicolae Simion 5— și alții: 363·40.

Col. din Tapu (Mediaș): Const. Dordea 10— Aleman Bădilă 10— Nicolae Popovici 5— și alții: 44·60.

Col. din Satulung, bis. sf. Arhanghel (Brașov): Bis. gr. or. 100— Petru Leuca

par. 20— Savu Luca inv. dir. 10— Ioan Bodeanu 10— Victoria Moldovan 5— George Dragoș 5— Maria I. Păltinean 5— Elevii șc. conf. 43·70 și alții: 231·70.

Col. din Vălcenele bune (Hațeg): 13·10.

Col. din Dâncul mare (Orăștie): Ioan Cotruș par. 10— Valeria Cotruș preoteasă 5— Colecta la prânzul Paștilor 13·70, și alții: 88·60.

Col. din Șoimușul român (Târnava): Elie Ioanoviciu par. 10— Ioan Buda Șița 10— Ana Pop Sandi 8— și alții: 52·70.

Col. din Dol (Unguraș): Gavril Cureau par. 5— și alții: 44·50.

Col. din După peatră V. Porcurii (Zarand): Simeon Ardeu par. 5— și alții: 23·50.

Elevii școalei din Deva 6—

Col. din Armeni (Miercurea): Vasile Spătar par. 20— Căte 10 cor: Maria Bușu I. George, Maria Neamțu I. Vas., Aurel Hadăr, Rafila Petru lui George. Căte 8 cor: George Cinăzan, Moise Berghia. Căte 6 cor: Rafila Stoica, Ioan Bunea I. Man, Nicolae Muntean I. Ștef, Ana Bratu moașă și alții: 21·9.

Col. din Turnișor (Sibiu): Bis. gr. or. 20— Banca pop. «Steaua» 15— Romul Platoș par. 10— Pavel Vulcu inv. 10— și alții: 128·50.

Col. din Ildicel Pădure (Reghin): Mihail Todea par. și Emilia (of. 100—) Mihail Covrig primar și Nastasia 100— Gavril Covrig I. Ioan și Sofică 100— Ioan Savu epitr. 20— Pascu Pui 10— George Pop fătul 20— Avram Bandilă 20— Dumitru Covrig viteaz 10— Galacteon Covrig 10— Petru Covrig a Vasilichii 10— Mihail Bentă 10— Dumitru Covrig a Vilului 10— Gavril Covrig a Vasilichii 10— Petru Covrig I. Constantin 10— Ana Covrig 10— Ioan Ciucea 8·33 Mihail Groza 6— Lazar Covrig 6— și alții: 485·53.

Col. dela sold. fortului Golobrdo Trebinie 36—

Col. din Orășioara de Jos (Or.) Aurel Baciu par. 5— și alții: 20—

Col. din Toplița rom. (Reghin): George Maier par. (of. 100—) Gavril Maier par. (of. 200—) Alexandru Cristea ep. 100— Dușiu A... 10— Alex. Vodă I. Ioan 5— Braic Todor I. Ile 6— Alex. Truția 10— Maria Vișea 10— Mihai Truția I. Alexandru 6— George Cristea 10— Sabin Popescu 10— Antal Dum. I. Ioan 14— Nicolae Moldovan com. 40— Ciubotă Simeon Grigor 6— Ioan Bob 5— Zaharie Dușa 8— Bucur Dum. I. Ioan 10— Vodă Nastasia 10— Iacob Tătar 8— Truța Petru I. Ioan 10— Truța Ioan Gașiti 6— Braic Grigore I. Todor 6— Dușa Nicolae I. Ioan 10— Hegian Irimie 6— Antal Dum. I. Ioan 10— Stefan Teglaru 10— și alții: 927·60.

Col. din Daia Săsească (Sigh.) Ioan Hertiogă par. 10— Maria Ilie Fleșariu 5— Nicolae Constantin 5— Nicolae Goga (Nr. 199) 10— Florea Nicolae German 6— Dumitru Povar 10— Nicolae Oprea 5— Maria Augustin Morar 10— Ioan Constantin Niță 6— Văd. Maria Bârsan jun. 10— Floarea Precup 5— și alții: 177·80.

Elevii școalei din Gârbova 2·10.

Elevii școalei din Săliște 52·92.

Col. of. protopresb. din Beiuș 1081·21. I. N. Șufană, Ft. Wayne, Ind. America 175—

Octavian Lador, abs. de teol. Chișești 50—

Col. din Ardeu (Geoagiu) 9·70.

Col. preot. militar I. Dăncilă la reg. 31 de inf. 657—

Elevii școalei din Șelimbăr 2—

Col. din Des: «Someșana» inst. de cred. 1000— Teodor Herman protopresb. 50— Ioan Pintea econ. 10— Dr. Valeriu Hango adv. 10— și alții: 1079—

Col. din Veselud (Mediaș): Nicolae Russu par. 20— Ioan Pantea econ. 10— Ana Russu 6— Ioan Dragoș Ilea 8— Elisabeta Vință 5— Ioan Hilca jude 5— și alții: 160—

Col. din Muierău (Turda): 74—

Col. din Sărăcsău (A. Iulia) 8·58.

Col. din Paloș (Cohalm): Bis. gr. or. 150— «Insoțirea de credit» 50— «Reuniunea fem.» 25— Emil Gheaja par. 50— Ilie Mafteiu cont. 50— Gligor Micăea epitr. 50— Erofeiu Bârsan inv. 20— Ioan Bogdan inv. 5— Maria Rusu 20— Maria Mafteiu 18— Paraschiva Iambor 18— George Tenghea 12— Ioan Andrei 12— George Iambor 11— Ilie Vochilă 10— Lazar Forsea 10— Nicolae Forsea 10— Ilie A. Mafteiu 10— Ana I. Stanciu 10— Nicolae Măriță 10— Ioan Andrei Cernea 10— Ana Gh. Tenghea 10— Petru Dima 10— Atanase Grapă 8— Ioan Sp. Forsea 8— David Șișca 7— Moise Ciocană 7— Căte 5 cor: Mihai Butică, G. Ilie Stanciu, Iacob Șisca, Nicolae Andrei, Ioan Budea, Petru Ulija, Petru Codrean, Maria G. Cernea, Nic. Albu, Ioan M. Neder. Căte 6 cor: Vas. Ulija, Maftei Rusu,

Ilie Stanciu, Vasile Vociță, Andrei Samoilă, Ioan Ciocanea, Ioan Vociță sen, George Samoilă, Nicolae Stan, Constatin Stanciu, Ioan Vociță jun, Luca Neagoe, Achim Băia, Nicolae Cernea, Maria P. Stanciu și alții: 1000—

Col. din Bărești și f. Săcel (Hațeg): Mih. Muntean par. 5— și alții: 66·12.

Col. din Rovina (Zarand) 30·50.

Col. din Resicabánya: Patriciu Dragalina pres. com. de avere, Caransebeș 100— Familia par. Popoviciu 10— Fam. Crenian dir. de bancă 10— Langer Ana 6— Fam. Bandu inv. 5— Fam. Băulescu contabil 6— Fam. Tringl funcț. 5— Fam. Herban of. 5— Petroviciu Vas. măiestru 5— Brebenar Iosif prim-forestier 10— Cristoi Maria 5— Dura Ecaterina 5— Bis. gr. or. rom. 100— Casina Română 50— Corul Român 50— și alții: 431·80.

Elevii școalei din Costeni 3·18. Fähnrich Ioan Căpușan 15·96.

Colecta în hărții de valoare:

Dr. Ioan Popescu, adv. Reghin: 1 acție «Lumina» 200— 2 acție «Cerbul» 200— 1 acție «Câmpiana» 100— La olaltă 500—

Iosif Popescu, dir. de bancă Reghin 1 acție «Lumina» 200—

Vasile Duma, protopresb. Reghin: 2 acții «Lumina» 400—

Constantin și Sofia Baicu, Orăștie 1 obl. impr. de răsb. 100—

Nicolae Motora, par. M. Sâangeorgiu, 1 obl. impr. de răsb. 100—

Ioan Duma, par. Săcal, în amintirea alor 25 ani dela căsătoria și preoția lui: 1 acție «Lumina» 200—

George Căzan par. în Filea și soția Lucreția n. Oniga 2 acțiuni «Cerbul» 200—

Avram Boticiu, par. Herțegani, în loc de cunună pe scrierii soției sale Letiția n. Roman 1 oblig. impr. de răsb. 100—

«Economia» Cohalm: 5 acții «Banca gen. de asigurare» 1000—

Dr. Aurel Vlad, Orăștie 5 obl. impr. de răsb. 500—

Dumitru Florian, maior penz. Orăștie: 1 oblig. impr. de răsb. 100—

Dr. Oct. Sălimbea, dir. de b. Orăștie: 1 oblig. impr. de răsb. 100—

«Lumina» Sibiu: 5 acții: «Lumina» 1000—

Emil Patachi, preot gr. cat. și soția Cornelie n. Pop, Stoiana: 1 acție «Ajutorul» 100—

Liviu Marțian, consilier silv. în minist. de agricultură, Bpesta, 1 acție «Tibileșana» 100— (Va urma).

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de cassar la centrala institutului „Crișana” din Brad, se publică concurs cu termen până la 1 August st. n. 1916.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

a) Salar fundamental K 1600—,

b) Bani de cvartir K 400—,

c) 15% adaus de scumpete după salarul fundamental și alte 15% adaus de scumpete pe timpul cât ține răsboiu,

d) tantiemă statutar